

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.417/2009/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Szűcs Ernő Péter ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)**. alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Homoki Péter ügyvéd (által képviselt **(alperes neve, címe)**) alatti lakos alperes ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2009. július hó 9. napján kelt 3.G.40.089/2008/21. számú ítéletével szemben az alperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 700.000,- (Hétszázezer) Ft másodfokú perköltséget, és az államnak - külön felhívásra - 900.000,- (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A peres felek 2007. október 30-án és 2008. március 13-án szállítási szerződéseket kötöttek, amely alapján a felperes takarmányt szállított az alperes részére. A szerződés 6. pontjában rögzítették a termékek minőségi kifogása esetén követendő eljárási rendet. Eszerint a külsőleg észlelhető hiányosságok közlése az átadás-átvétel helyén, azzal egy időben történhetett, melyről a szállítót a lehető legrövidebb időn belül (24 óra) értesíteni kellett, illetve a kifogásról a szállító jelenlétében jegyzőkönyvet kellett felvenni. Külsőleg nem észlelhető hibák esetén a megrendelő köteles volt 24 órán belül írásban értesítést kiadni, hogy a szállítónak lehetősége legyen a megrendelővel együtt a kifogásolt termékeket, a megbetegedés vagy elhullás körülményeit, takarmányozási és tartástechnológiai adottságokat, a takarmánykeverés, valamint a gyártáshoz szükséges egyéb alapanyagok tárolási és minőségi körülményeit megvizsgálni. Kifogás esetén a szállító kötelezettséget vállalt arra, hogy a legrövidebb időn belül a minőség megvizsgálása céljából a helyszínre

kiszáll, a felek a helyszíni vizsgálat során a kifogásolt termék még meglevő és azonosítható részeiből közösen három mintát vesznek, majd egy minta a megrendelőnél, egy a szállítónál marad, egy mintát pedig a szállító akkreditált laboratóriuma vizsgál meg. A feleknek a vizsgálat eredményét közösen kellett kiértékeljék, s egyet nem értés esetén a megrendelő birtokában lévő mintát a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Élelmiszer- és Takarmánybiztonsági Igazgatósága Központi Takarmányvizsgáló Laboratóriumába küldték volna, melynek eredményét magukra nézve kötelezőnek ismerték volna el. Rögzítették, hogy a kifogásolt takarmány még fel nem használt részét a szállító hozzájárulása nélkül tilos feletetni, ennek következményeit a megrendelő nem háríthatja át és minőségi kifogással kizárólag a minőség megőrzési időn belül élhet.

A felperes a szerződés szerint a takarmányokat kiszállította, azt leszámlázta és a számlákat az alperesnek megküldte. Az alperes a takarmányt csaknem teljes egészében feletette az állatállománnyal, ennek kapcsán minőségi és mennyiségi kifogást nem közölt. A takarmányok ellenértékét nem fizette meg, de 2008. szeptember 4-én tartozáselismerő nyilatkozatot tett. Ebben elismerte, hogy a felperessel kötött szerződésből adódóan 44.715.759,- Ft tartozása áll fenn, és vállalta a teljes összeg megfizetését. A tartozás egy részét engedményezés útján teljesítette, további fizetésre azonban nem került sor.

A felperes keresetében 41.410.201,- Ft és ezen összegből 15.630.622,- Ft-nak 2008. április 8. napjától, míg 25.779.579,- Ft-nak 2008. szeptember 5. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatának megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a tápokkal kapcsolatos meghatározott mértékű súlygyarapodás biztosítása nem volt a szerződés tárgya, hibás teljesítés nem történt, az alperes minőségi kifogással csak a szerződésben meghatározott minőség megőrzési időn belül élhetett volna, azonban a hibás teljesítés esetén előírt eljárási rendet nem tartotta meg. A minőségmegőrzési időtartam lejárt, utóbb a takarmány szállításkori minősége semmilyen módon nem állapítható meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes hibásan teljesített, mivel a leszállított takarmány nem felelt meg a szerződésben foglalt követelményeknek: sem az elvárt fajlagos takarmány felhasználást, sem az elvárt súlygyarapodást nem biztosította. A minőségi hiányosságok következtében a vágóhídnak leszállított pulykaállomány súlybeli gyarapodása és darabszáma jelentősen elmaradt az elvárt mértéktől. A számlatartozás tényét nem vitatta. Előadta, hogy a felperes által leszállított takarmánnyal két turnus pulykát etetett, minőségi kifogás azonban kizárólag a második turnus kapcsán kiszállított ún. ANS takarmányhoz kapcsolódott. E tekintetben szavatossági igényt, árleszállítást kért azzal, hogy a hiba rejtett jellege miatt az átvétel során a minőségi kifogás érvényesítésére nem volt lehetőség.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 41.410.201,- Ft-ot, valamint ezen összegből 15.630.622,- Ft-nak 2008. április 8. napjától, míg 25.779.579,- Ft-nak 2008. szeptember 5. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. Indokolásában megállapította, nem volt vitatott a felek között, hogy szállítási szerződést kötöttek, amellyel összefüggésben az alperesnek vételár fizetési kötelezettsége keletkezett. Ezzel kapcsolatban 2008. szeptember 4-én 44.715.759,- Ft-ról tartozáselismerő nyilatkozatot tett, mely összegből 3.300.000,- Ft a G... Kft. átutalása folytán megtérült. Az alperest

terhelte annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn a felperessel szemben, illetve, hogy a felperes hibásan teljesített, mivel a kiszállított takarmány nem felelt meg a szerződésben foglalt követelményeknek. Az első turnus felneveléséhez felhasznált takarmány minőségét az alperes nem vitatta, ezért ennek megfizetésére abban az esetben is köteles, ha a második turnus vonatkozásában bizonyítja a felperesi hibás teljesítést. A kívánt súlygyarapodás elmaradása azonban nem a takarmányra, hanem más tényezőre is visszavezethető. Az alperes maga nyilatkozott arról, hogy a kihelyezett állatállomány már a telepítéskor beteg volt, sok volt az utihulla, az elhullás. Nyomatékkal értékelte azt a tényt, hogy az alperes a minőségi hiba érvényesítésével kapcsolatos, szerződésben meghatározott eljárási rendet nem tartotta meg. Ha a takarmányban lévő hiba külsőleg nem volt észlelhető, az állatok betegségének jelentkezésekor nem lett volna akadálya a felperes értesítésének, illetve a körülmények kivizsgálásának. Az elsőfokú bíróság nem zárta el az alperest a szakértői bizonyítás lehetőségétől, azonban az alperes felhívás ellenére a szakértői díj előlegezésének nem tett eleget.

Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban szakértő kirendelését kérte annak megállapítására, hogy a szállítási szerződésben foglaltakat a felperes hibásan teljesítette, mivel a táp a szakmában szokásos súlygyarapodást nem biztosította, emiatt a vágóhídnak leszállított pulykaállomány súlybeli gyarapodása és az elhullások miatt a darabszám jelentősen elmaradt a hasonló takarmány felettetésekor elvárt mértéktől. A szakértői díjat nem tudta megelőlegezni, de úgy ítélte meg, hogy a pulykákat beszállító G... Kft-vel és a T... Kft-vel folytatott perben feltárt körülményekre tekintettel a felperes hibás teljesítése e nélkül is bizonyított, erre figyelemmel szavatossági igénye megalapozottságához további bizonyításra nincs szükség.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott, ezért az ítélet az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdésére figyelemmel - mindenben helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá: az alperes fellebbezésében elismerte, hogy a szakértői díj előlegezésére felhívó bírósági végzésnek nem tett eleget. Helyesen mutatott rá az elsőfokú ítélet indokolása arra, hogy az alperes által hivatkozott táphibák nem kerültek megjelölésre, sem azok oka, sem az nem ismert, hogy ez milyen mértékű értékcsökkenést, kárt okozott volna az alperesi pulykaállományban. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az előbbi kérdésekben a bizonyítási teher az alperesen van, erről a felet megfelelően tájékoztatta, illetve az alperes által kért szakértői bizonyításra figyelemmel felhívta a

szakértői díjelőleg letétbe helyezésére. Az alperes a felhívásnak nem tett eleget, ezért a bizonyítatlanság következményeit neki kell viselnie.

Megjegyzí az ítéltábla, hogy a perbeli események óta eltelt idő, a táppal etetett állatállomány elhullása, illetőleg értékesítése, valamint a táp minőségmegőrzési határidejének lejártása folytán az esetleges szakértői bizonyítástól sem volt várható eredmény.

Az alperes eredménytelen fellebbezésére figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú perköltség viselésére. Az ügyvédi munkadíj mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének b) pontja, valamint az (5) és (6) bekezdés alapján állapította meg.

Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az alperes köteles.

Szeged, 2010. január hó 22. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mányoki Zsolt sk.
táblabíró